

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2904/2023
24.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јадранка Жуњић, адвокат из ..., против туженог ЈП „ЕПС“ Београд, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, ради преображаја радног односа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1698/23 од 27.04.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1698/23 од 27.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1698/23 од 27.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 142/22 од 28.02.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев са тражењем да се утврди да је радни однос на одређено време који је тужиља засновала код послодавца Предузећа за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ д.о.о. Лазаревац, прерастао у радни однос на неодређено време код послодавца корисника ЈП „Електропривреда Србије“, Београд, Огранак „РБ Колубара“, Лазаревац, Дирекција „РБ Колубара“, Центар за стручне послове и логистику, Сектор за економско-планске послове, Служба плана и анализе на радном месту ... почев од 01.03.2022. године па надаље, што се обавезује тужени да призна или да у противном пресуда служи као правни основ за заснивање радног односа.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, уз наводе да постоји потреба разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Ревизија је дозвољена по члану 441. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), па је Врховни суд на основу члана 408. ЗПП испитао побијану пресуду и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је у временском периоду од 13.09.2013. године до 28.02.2022. године закључила више уговора о раду на одређено време, за обављање послова „...“ са Предузећем за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ д.о.о. Лазаревац, регистрованог за претежну делатност приватног обезбеђења. Послодавац тужиле је дуго низ година са туженим закључивао уговоре о пружању услуга машинског, електро и рударског одржавања опреме и пратећих административних услуга, у реализацији којих уговора је тужила уз ББ, ... у Сектору за економско-планске послове туженог обављала послове ... . Према Правилнику о организацији и систематизацији послова туженог, под редним бројем .. систематизовано је радно место под називом „...“, за које је предвиђен један извршилац са VII степеном стручне спреме, економске. На овом радном месту је у спорном временском периоду радио ББ.

Нижестепени судови одбијају постављени тужбени захтев за прерастање радног односа на одређено време који је тужила закључила са „Колубара услуге“ д.о.о. Лазаревац у радни однос на неодређено време код туженог, пошто се послодавац тужиле не може сматрати агенцијом за запошљавање, која се бави регистрованом делатношћу запошљавања ради уступања кориснику под условима из чланова 1. – 3. и члана 6. Закона о агенцијском запошљавању („Службени гласник РС“ бр. 86/2019). Са друге стране, тужена као корисник јавних средстава до 31.12.2020. године није имала могућност да заснива радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места по одредбама чланова 2. став 1. тачка 5. и 27.е Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“ бр. 108/13 ... 72/19). Због наведених ограничења, као и чињенице да код туженог није постојало систематизовано радно место за обављање послова које је тужила обављала, тужилин радни однос на одређено време код „Колубара услуге“ д.о.о. Лазаревац није могао прерастати у радни однос на неодређено време код туженог.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су постављени тужбени захтев одбили као неоснован.

Према Закону о агенцијском запошљавању („Службени гласник РС“ бр. 86/2019), који је у примени од 01.03.2020. године, агенција за привремено запошљавање је привредно друштво или предузетник регистрован код надлежног органа на територији Републике Србије, који заснива радни однос са запосленим ради његовог привременог уступања послодавцу кориснику на територији Републике Србије ради обављања послова под његовим надзором и руковођењем; уступљени запослени је физичко лице које је у радном односу у агенцији у складу са овим законом и законом којим се уређује рад, а које се уступа послодавцу кориснику ради привременог обављања послова под његовим надзором и руковођењем у складу са овим законом (члан 2. ставови 1. и 2). Министарство надлежно за послове рада на захтев привредног друштва или предузетника регистрованог у Регистру привредних субјеката у складу са законом издаје дозволу за рад агенције, под прописаним условима, а привредно друштво и предузетник не може да обавља ову делатност пре њеног уписа у складу са законом, нити може да има уписану делатност без претходне дозволе (члан 3). Послодавац може запосленог на одређено време да уступи на рад код послодавца

корисника у случајевима и у трајању утврђеном за заснивање радног односа на одређено време у складу са законом којим се уређује рад (члан 16. став 1.); послодавац не може да уступи запосленог на одређено време који је претходно био у радном односу на одређено време код истог послодавца корисника непосредно или другог послодавца у укупном трајању дужем од 24. месеца (члан 16. став 2.); уступљени запослени, који је претходно код истог послодавца корисника радио непосредно или преко истог или другог послодавца супротно одредбама ставова 1. и 2. овог члана, или који остане да ради код послодавца корисника најмање пет радних дана након истека времена на које је уступљен, сматра се да је засновао радни однос на неодређено време (члан 16. став 3.).

Послодавац тужиље у конкретном случају није агенција за привремено запошљавање регистрована у смислу напред наведених законских одредби, па нема услова за примену члана 16. тог закона, како се то ревизијом неосновано указује.

Чињеница да је код туженог у току трајања забране запошљавања уз сагласност Владе и мишљење министарства запослено на неодређено време 25 дипломираних економиста без утицаја је на статус тужиље, која је имала дефинисан радноправни однос са својим послодавцем. Осим тога, послодавац тужиље је са туженим закључио више сукцесивних уговора о пружању услуга машинског, електро и рударског одржавања опреме и пратећих административних услуга, а не уговор о уступању запослених између агенције и послодавца корисника у смислу члана 11. Закона о агенцијском запошљавању.

Најзад, тужиља постављеним тужбеним захтевом тражи утврђење да је њен радни однос прерастао у радни однос код туженог на радном месту ..., на ком је по систематизацији туженог предвиђен један извршилац, а тај запослени је у спорном периоду био ББ.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**